

מירי שחם

כל שתרצה, באלט לאשה ולאביזרי נוחות

היא אמרה, "כל שתרצה.."

הוא שאל, "הכל?"

"כן. הכל." ענתה.

הוא חשב, וכשחשב – שתק.

טיפות גשם תיקתקו על הלון משרדו, תיק־תק, תיק־תק. הוא הביט בעיר הערפילית, בוחר את קווי הבניינים שהגשם הספיק לטשטש.

בגבו אליה אמר, "מטריה. אני צריך מטריה."

"אם כך, אהיה המטריה שלך," השיבה מיד.

כשיצא מהמשרד הניף אותה מעל לראשו, והיא איזנה עצמה על נקלה וסוככה עליו מפני הגשם.

הוא בחר לצעוד הביתה בדרך הארוכה, ואף התעכב בחנות מכולת וקנה לחם פרוס ועיתון, כי שכח את עיתון הבוקר במשרד. על כן הניחה שהיה שבע רצון.

אלא שביום המחרת לא ירד גשם, וגם לא ביום שלאחריו.

"אין גשם."

"כן."

"אני כבר לא צריך מטריה."

"והרי אמרתי, כל שתרצה."

"כן."

שוב שקע לתוך שתיקה. לבסוף אמר, "אמנם אני זקוק למתלה מעילים, אך נדמה לי שמתלה מעילים יהיה בזבז סר־טעם של כישוריך. שנינו יודעים שאת מסוגלת להרבה יותר."

היא לא ידעה מה לומר ולכן השפילה עיניה בתודה.

"אולי כיסא," ניסה.

"כרצונך."

הוא היה מהטיפוסים האלו, שמיטיבים לחשוב כשהם נשענים לאחור על כיסאם, ומוצצים בדל עיפרון. מדי פעם נהנה לחוג מצד לצד, על כיסא שלא היה סתם כיסא אלא כורסת מנהלים מרופדת. חצי סיבוב עם כיוון השעון וחצי סיבוב נגדו.

הוא ישב עליה, אפוא, במשך כל אותו יום. למרבה הצער הכירה היא רק תנוחת ישיבה אחת, בגו זקוף. על כיסא כזה בלתי אפשרי להסתובב, וכשניסה להישען לאחור, ננעצו שדיה בגבו.

כשיום העבודה הסתיים סוף סוף, הודה, "ראיתי שהשתדלת, ואני באמת מעריך את זה, אבל בוודאי תסכימי איתי שכיסא זה לא התחום שלך." היא נשכה מעט את שפתה התחתונה ומילמלה, "מצטערת, למרות שלא הצטערה מי יודע מה.

"אולי אני לא כל כך צריך," העז לומר.
 "כל אחד צריך," אמרה, ונשמעה מאוד בוטחת, יחסית.
 "המממ...", השיב, ולפתע הוארו פניו בחדוות התגלית, "ארנק, את תהיי ארנק מושלם."

"ארנק," חזרה אחריו, "אני אהיה ארנק מושלם."
 כבר באותו יום העביר לחזקתה שלושה כרטיסי אשראי, כמה שטרות, מטבעות מספר, פנקס כתובות קטן וישן, תעודת זהות, רישיון נהיגה, ומפתח עודף למכונית ולדירה.

היא ליוותה אותו לכל מקום ושניהם היו מרוצים, פחות או יותר. אפשר לעצור כאן. אפשר להמשיך עוד קצת, למשל, בנסיבות חברתיות הוא נשמע אומר, "כל מה שיש לי, נשבע לכם, זה רק בזכותה."

ואילו היא, מעבירה את קערת הסלט בשתיקה, חומדת מיטה חדשה, שולחן אוכל חדש, שטיח פרסי עתיק, חולמת על כייסים.